

Dette er et uddrag af e-bogen MMA – Udviklingen af Mixed Matial Arts

Uddraget indeholder forside, forord, indledning, indholdsfortegnelse og de første 9 sider af bogen.
Hele bogen kan købes på saxo.com

MMA

Udviklingen af Mixed Martial Arts

Af Kristian Bradsted

Copyright © 2013 Kristian Bradsted, KristianBradsted.dk

Denne bog er omfattet af ophavsretten og må ikke kopieres,
viderebearbejdes eller videresælges uden min skrevne tilladelse.

Kristian Bradsted

CVR: 31656907

info@kristianbradsted.dk

Forord

Denne bog bygger hovedsageligt på mit kandidatspeciale, som afsluttede min kandidatuddannelse i idræt & sundhed ved Syddansk Universitet i Odense. Specialet er skrevet i 2010, og er en større, selvstændig afhandling, der skulle dokumentere mine evner som studerende til at anvende mit fags teorier og metoder på videnskabelig vis.

Jeg har valgt at udgive denne bog pga. den øget fokus på MMA og dermed også en øget fokus på nogle af de problemstillinger, som findes i og omkring kampsporten. Jeg ønsker at formidle viden om en kampsportsgren, der er utrolig spændende, kontroversiel og som der bliver større og større interesse for.

Jeg har valgt at fjerne dele fra det oprindelige speciale, da jeg skulle udfærdige bogen. Dette er problemformuleringen, metode afsnittet, samt bilag med interviewtransskriptioner og observationsnoter. Omvendt har jeg tilføjet tekst, særligt til den historiske udvikling af MMA, som jeg oprindeligt måtte udlade for at holde mig under den tilladte maksimumslængde for specialet.

Formålet med specialet var at undersøge hvorledes fænomenet mixed martial arts (MMA) har udviklet sig i vores samfund, samt hvorledes MMA passer ind i karakteristikaene for en moderne sportsgren. Til dette benytter jeg Guttmanns teori om moderne sports 7 karakteristika til at diskutere om MMA kan karakteriseres som en konkurrencedygtig sportsgren i vores moderne samfund. Derudover diskuteres MMAs udvikling og dens voldsniveau i vores samfund ud fra teorien om sportificering af Elias og Dunning. I denne diskussion inddrages videnskabelige artikler, som tidligere har diskuteret emnet, for at vurdere om udviklingen af MMA er en del af en de-sportificeringsproces af moderne sport eller om udviklingen kan forklares ud fra en sportificeringsproces, hvor en søgen efter spænding karakteriserer moderne sport.

Inden de egentlige problemstillinger analyseres og diskuteres gennemgår jeg udviklingen af MMA. Det er kampsportens historie, og den er med til at danne et forståelsesgrundlag for at kunne læse videre. Denne historiske udvikling af MMA er efter min mening utrolig vigtig, da den er med til at forklare mange aspekter af sporten i dag. Derudover er det også det område, hvor jeg oplever de fleste fejlopfattelser om MMA – både hos tilskuere og hos folk, som på den ene eller anden måde er involveret i kampsporten.

Jeg håber at du vil synes godt om bogen og forhåbentlig vil den være med til at give dig et mere nuanceret, og måske et helt nyt, billede af kampsporten MMA.

Kristian Bradsted
Cand. scient. idræt & sundhed

Indhold

Ordliste.....	6
Indledning.....	8
Den historiske udvikling af MMA.....	10
Pankration.....	10
Asiatisk kampsport.....	12
Brasiliansk jiu jitsu.....	13
The Gracie Challenge.....	16
Japansk wrestling.....	17
Ultimate Fighting Championship.....	19
Politisk modvind.....	22
Zuffa – UFCs nye ejere.....	24
MMA i dag.....	27
Regler i MMA.....	28
Sikkerhed og skader.....	30
Udviklingen af moderne sport	34
Lege, konkurrencer og sport.....	34
Moderne sport	36
Civiliseringsprocesserne og sportificering.....	42
Er MMA en moderne sportsgren?.....	47
De 7 karakteriska for moderne sport og MMA.....	47
Sekularisering.....	47
Lighed.....	49
Matchmaking	56
Doping.....	62
Dommer problematik.....	65
Specialisering.....	71
Rationalisering.....	77
Bureaukratisk organisering.....	83
Kvantificering og stræben efter at sætte rekorder	89
MMA som moderne sportsgren	94
Er MMA et led i en civiliseringsproces?.....	95
Sportificering.....	96
Tilskuere.....	100
Sammenfatning.....	104
Fremtiden for MMA.....	106
Litteraturliste.....	108
Liste over forkortelser.....	115

Indledning

Mennesket har altid været både fascineret og skræmt af vold. Siden der har været mennesker på jorden, har der været individuel kamp imellem to personer. Kampe bliver beskrevet i nogle af menneskets første fortællinger og handlede ofte om overlevelse. Med tiden er kampe blevet mere organiseret og udviklet sig til konkurrencer. I dag eksisterer kamp i mellem to person som sport. Kampstilarter som taekwondo, judo, brydning og boksning er alle individuelle sportsgrene, som blandt andet er en del af de olympiske lege. Sidstnævnte fungerer i dag også som underholdning, som mange andre moderne sportsgrene.

Men et nyt fænomen har indenfor det seneste årti dukket op og ændret kampsportsverden, særligt i Nordamerika. Det er en konkurrenceform, som rummer alle de førnævnte kampsportsgrene, og startede blandt andet under navnet ultimate fighting.

Ultimate fighting er et udtryk for organiseret slåskamp med få regler i forhold til traditionelle kampsportsgrene. Kampene startede som underholdning, hvor mænd med forskellige kampsportsbaggrund blev sat op imod hinanden for at finde ud af, hvem der var bedst. De få regler i ultimate fighting medførte nogle blodige kampe og blev hurtigt udsat for kritik. Dette var med til at udvikle fænomenet i en retning af flere regler, og kan i dag bedre beskrives ud fra dens nyere navn, Mixed Martial Arts (MMA). Som navnet antyder er det en blanding af forskellige stilarter indenfor kampsportsgenren.

I 1993 startede Ultimate Fighting Championship (UFC) som en underholdningsevent, der forsøgte at besvare et spørgsmål, som er blevet diskuteret i kampsportsmiljøer i århundreder: hvilken kampsport er den bedste?

Blot 15 år senere i 2008 bliver MMA med UFC i spidsen, kaldt den hurtigst voksende tilskuersport i USA, da seertallene overgår både boksning og show wrestling.

Denne udvikling har skabt undren. Hvordan er MMA blevet så populært på så kort tid? Indenfor MMA verdenen bliver der ofte brugt følgende eksempel til at besvare spørgsmålet:

“På en sportsplads bliver der spillet fodbold i et hjørne, basketball i et andet og baseball i et tredje. En slåskamp udbryder i det fjerde hjørne. Hvor vil folk på pladsen kigge hen?”

Der er ingen tvivl om at vold sælger. Man skal blot tænde for fjernsynet, lytte til musik i radioen eller gå en tur i biografen for at konstatere at vold er en stor del af vores samfund. Men er forklaringen på udviklingen af MMA virkelig så simpel? Eller har kritikerne af sporten ret, når de siger at MMA blot er organiseret gadekamp televiseret for underholdningens skyld?

MMA er som et nyt fænomen opstået i vores moderne tid, hvor sport i dag fungerer som underholdning. MMA startede først og fremmest som et show og bevæger sig stadig i dag på en hårfin grænse mellem konkurrence og underholdning. Ser man for eksempel et amerikansk MMA show i fjernsynet virker det meget dramatiseret, hvor der bliver fokuseret meget på de deltagende kæmpere, deres personligheder og deres indbyrdes forhold. Man kan derfor undre sig over om MMA kan defineres som en reel sportsgren?

Den historiske udvikling af MMA

Jeg vil i det følgende beskrive en udvikling indenfor kampsportsverdenen, som fører til skabelsen af MMA. Den historiske udviklingen af MMA er vigtig for at kunne forstå de emner, som jeg vil analysere og diskutere senere i bogen. Jeg vil senere i dette afsnit også beskrive reglerne i MMA, samt hvilken viden, der eksisterer omkring faren ved at dyrke MMA. Dette er ligeledes afgørende for at kunne forstå MMA som helhed, samt nogle af de argumenter, som jeg vil fremlægge senere i bogen.

Hvornår præcist MMA startede kan være svært at definere. Jeg vil i dette afsnit beskrive udviklinger indenfor kampsportsverdenen, som kan have lagt til grund for skabelsen af MMA. I dette historiske afsnit starter jeg med at beskrive pankration og bevæger mig derefter frem i tiden til begyndelsen af UFC og til hvorledes MMA fungerer i dag.

Pankration

Ideen om fuldbyrdet kamp mellem to mænd uden regler må være lige så gammel som mennesket selv. Men formaliseringen af sådan en kamp i forbindelse med konkurrence kan dateres helt tilbage til det antikke Grækenland og de olympiske lege.

Pankration var en kampform, som de gamle grækere dyrkede. Ordet pankration betyder "fuld styrke" eller "fuld sejr" og kommer af det ældre ord pammachon, hvilket betyder "fuld kamp" eller "total kamp".¹ Meget sigende tillod pankration derfor både slag, spark, kast, stranguleringer og manipulering af led. Det var en blanding af kampformer, som havde eksisteret før pankration, såsom boksning og brydning.

Konkurrencer i brydning og boksning har eksisteret længe. Man har

¹ Poliakoff, M. - Combat Sports in the Ancient World

fundet vægmalerier i Egypten af træning og kamp i brydning, som kan dateres helt tilbage til 2000 år f.v.t. Malerierne illustrerer mænd, der kæmper imod hinanden og benytter diverse greb. Derudover kan man på flere af billederne se tilstedeværelsen af en dommer, som følger kampen. Ligeledes kan boksning dateres helt tilbage til 1500 f.v.t. Med illustrationer af kæmpere, som benytter handsker og som træner slag på hvad der i dag ville svare til en sandsæk.

Pankration blev en del af de antikke olympiske lege i 648 f.v.t. ved den 33. olympiade. Kampene foregik nøgne, dog senere i lændeklæde, da Romerne ikke ville tillade offentlig nøgenhed.² Der var kun to regler. Man måtte ikke bide sin modstander eller prikke ham i øjnene. Derudover var alt tilladt, blandt andet spark i skridtet hvilket er illustreret flere steder som en brugbar teknik. Til trods for de simple regler har man dog fundet eksempler på regelbrud i fortællinger og i illustrationer.

Som man nok kan forestille sig, så kunne kampene i pankration være voldsomme og der var også tilfælde af dødsfald. Blandt andet historien om Arrichion, der var to gange olympisk mester. Han døde i kamp, da hans modstander havde ham fanget i en strangulering. Ikke villig til at give op, greb Arrichion fat i modstanderens fod og vred den ud af led. Modstanderen overgav sig, og de da to kæmpere skulle adskilles, var Arrichion død. Men da hans modstander havde givet op under kampen, blev Arrichion kåret som vinder. Efter sin død blev han olympisk mester i pankration for tredje gang.³

Til trods for dødsfald, så blev pankration ikke anset så farlig som boksning af grækerne. Pankrationsudøvere deltog ofte i begge discipliner ved de olympiske lege. Det siges at kæmperne ønskede at deres kamp i pankration kom før deres boksekamp. Derved ville de undgå at stille op

² Poliakoff, M. - Combatsports in the Ancient World

³ Elias, N. - Sportens Oprindelse som et Sociologisk Problem

med skader i anden kamp. Ligeledes var det på den tid et værre tegn at drømme om boksning end at drømme om pankration.

En kendt kæmper i pankration var Dioxippos. Dioxippos blev olympisk mester i pankration i 336 f.v.t. og var ven med Alexander den store. Under en fest i Alexanders lejr blev Dioxippos udfordret af en kriger fra Macedonien ved navn Koragos. Alexander valgte en dag, hvor duellen skulle finde sted og flere tusinde af hans soldater mødte op. Koragos stillede op i fuld kampudrustning og med våben. Dioxippos stillede op nøgen og med en kølle i den ene hånd. Kampen mellem de to endte med Koragos liggende på ryggen og Dioxippos stående over ham med sin ene fod placeret på Koragos hals.⁴

Pankration menes at have haft indflydelse på udviklingen af asiatisk kampsport gennem netop Alexander den stores rige strakte sig fra Grækenland til Indien. Hvor afgørende pankrations indflydelse på asiatisk kampsport via Alexanders felttog i Indien var, diskuteres dog stadig.⁵

Asiatisk kampsport

Indenfor kampsportsverdenen er Japan højst sandsynligt det mest indflydelsesrige land. I Japan blev der skabt kampstilarter som aikido, karate, ju jitsu og judo.

Judo blev udviklet af Jigoro Kanu i 1882 og var en videreudvikling af ju jitsu. Ju jitsu var en af de mange stilarter en samurai skulle mestre, men også en af de få stilarter, hvor der ikke måtte bruges våben.

I 1853 ankom den amerikanske kommandør, Matthew Perry, til Japan, og efterfølgende så man landet åbne sig for resten af verden.⁶ Samuraiens dedikation til kamp og til en livsstil med særlige regler og traditioner blev

⁴ Poliakoff, M. - Combatsports in the Ancient World

⁵ Green, T. - Martial Arts of the World: An Encyclopedia

⁶ MaGuire, J. & Nakayama, M. - Japan, Sport and Society

ubrugelig i den nye verden. Ju jitsu var dog stadig mulig at træne i Japans hundredvis af dojo'er, som alle havde forskellige måde at træne og udføre kampformen på. Jigoro Kanu havde trænet flere forskellige steder og syntes, at der manglede et grundlæggende ledende princip i ju jitsu. Han brød sig heller ikke om at ju jitsu var blevet en kampstil, der tiltrak mange bøller og gadekæmpere. Han satte sig for at forberede ju jitsu. Ud fra princippet om at stilarten skulle inkorporere den mest effektive brug af mental og fysisk energi, blev teknikker enten valgt fra eller valgt til at indgå i den nye stilart, Judo.⁷

Udover at Kano lagde fokus på teknik og brug af vægtstangsprincippet frem for styrke, havde judo også en række etiske principper. I hans dojo, Kodokan, var træningen opdelt i fire forskellige emner; kamp teknikker, fysisk træning, moralsk kulturvation og hvordan man benyttede disse i ens sociale liv.

Kano var desuden positiv overfor at introducere judo for udlændinge, hvilket skulle vise sig at have en stor indflydelse for udviklingen af kampsporten. Hans drøm var at sprede judos budskab verden over. Kano så judo som en livsstil, som verden kunne have gavn af. En judokæmpers stræben efter fysisk perfektion ville gøre ham til gavn for samfundet.⁸

Han rejste adskillige gange ud i verden i forsøg på at opfylde sin drøm. Ligeledes gjorde hans elever. En af disse elever var Mitsuya Maeda.⁹

Brasiliansk jiu jitsu

Inden Mitsuya Maeda blev elev under Kano havde han tilbragt tid som bryder i diverse turneringer ved karnevaler rundt omkring i Japan. Han fik dog øjnene op for denne nye form for ju jitsu og blev hurtigt Kanos

⁷ Snowden, J. - Total MMA – Inside Ultimate Fighting

⁸ MaGuire, J. & Nakayama, M. - Japan, Sport and Society

⁹ Snowden, J. - Total MMA – Inside Ultimate Fighting

bedste elev. Som Judo ambassadør rejste Maeda gennem Europa og Nordamerika, hvor han udfordrede og vandt over lokale bokkere og brydere.¹⁰

Hans rejse førte ham til Brasilien, hvor han mødte en politiker ved navn Gasteo Gracie. Gracie overtalte Maeda til at lære hans ældste søn, Carlos, at kæmpe. Maeda endte med at blive i Brasilien i fire år, hvor han trænede Carlos Gracie i judo. Dette var starten på hvad der senere ville blive kaldt for Gracie jiu jitsu eller brasiliansk jiu jitsu.¹¹

Hvorfor Gracie familien endte med at kalde det jiu jitsu og ikke judo, kan have flere årsager. Snowden nævner i sin bog "Total MMA" at på dette tidspunkt blev Kanos judo set som blot en af mange ju jitsu stilarter. Men han mener også at familien Gracie benyttede udtrykket som propaganda for udbredelsen af deres nye kampsport. De forsøgte at opbygge en myte om at familien havde lært en hemmelig asiatisk kampsport, som var alle andre stilarter overlegen. Dette til trods for at Maedas rejse til udlandet netop var for at udbrede judo til resten af verden.

Ifølge Snowden havde Carlos Gracie højst sandsynligt ikke kun lært Kanos version af ju jitsu af Maeda. Maedas mange kampe rundt omkring i verden imod mange forskellige kampstilarter, samt hans fortid som bryder, gjorde at han inkorporerede teknikker, som ikke var en del af Kanos judo eller traditionel ju jitsu.¹² Dette ville også forklare hvorfor brasiliansk jiu jitsu i dag adskiller sig, så væsentligt fra disse.

Efter fire års træning var Carlos Gracie så fokuseret på jiu jitsu, at han valgte at gøre det til sin levevej. Han begyndte at træne alle sine brødre med undtagelse af sin yngste bror, Helio, som var for syg og skrøbelig til at deltage. Helio Gracie overværede dog sine brødres

¹⁰ Krauss, E. & Aita, B. - Brawl

¹¹ Hvorfor Gracie familien stavede deres version af jiu jitsu med "ji" i modsætning til traditionel ju jitsu vides ikke.

¹² Snowden, J. - Total MMA – Inside Ultimate Fighting

træning hver gang og studerede hver enkelt bevægelse.

Helio blev senere aktiv i familiens foretagende, men på grund af sin manglende styrke og spinkle ydre kunne han ikke udføre alle teknikkerne, som de var ment, da de ligesom Kano's judo lagde vægt på en vis atletiske formående. Han satte sig derfor for at tilpasse familiens jiu jitsu.

Dette betød at teknikkerne skulle være mindre styrkebetonet og gøre bedre brug af vægtstangsprincippet. Han fokuserede på stranguleringer og ledlåse, hvilket havde eksisteret længe i traditionel jiu jitsu og judo. Men pga. Helios svaghed var den korrekte position vigtig for disse teknikkers kunne udføres med succes. Han fandt ud af hvis han kunne komme på ryggen af sin modstander ville det være den mest effektive position for at afslutte en kamp.

Som det mest revolutionerende lagde Helio vægt på at kæmpe, mens han selv lå på ryggen, hvilket i de fleste andre kampsport betød at man allerede havde tabt. I træningen fandt han sig selv konstant liggende på ryggen og måtte forsvare sig selv fra sine stærkere og større brødre, som med sine judo teknikker kastede ham til jorden. Det at ramme jorden eller blive holdt fast på jorden, ville i mange andre kampformer betyde at man havde tabt. Men dette betød intet i en virkelig kamp, så derfor så Gracie bort fra dette.

Kæmpende fra en liggende position på ryggen udviklede Helio måder at vinde kampe på ved at benytte sin hofte, ben og stor fokus på teknik frem for styrke. Helio Gracies brasilianske jiu jitsu skulle vise sig at overraske og ændre kampsportsverdenen i fremtiden.

The Gracie Challenge

Brødrene Gracie var opsat på at vise verden deres kampform, ligesom

Kano og Maede havde været det før dem. Carlos Gracie havde allerede vundet flere udfordringer og havde blandt andet indrykket en annonce i avisen der lød: "Har du lyst til et brækket ribben? Opsøg Carlos Gracie".¹³ Gennem de næste mange år kæmpede Helio og hans brødre adskillige kampe imod udøvere af andre kampformer for at bevise at deres version af jiu jitsu var verdens bedste selvforsvarssystem. Udfordringerne blev kendt som "The Gracie Challenge" (Gracie Udfordringen). De mange kampe var ifølge Helio ikke kun for at bevise brasiliansk jiu jitsus værd og tiltrække nye elever, men også en måde at forbedre deres stilart på. Det var en måde at finde ud af hvad der virkede i virkelig kamp.

Kampene affødte en form for kampsports konkurrence i Brasilien kendt som vale tudo. Det var en måde for kampsportsudøvere at konkurrere imod andre stilarter, hvilket betød at der ingen regler kunne være. Vale tudo blev populært i Brasilien, specielt i 1970'erne hvor det også blev vist i TV. Men de voldsomme konkurrencer endte med at blive bandlyst af de brasilianske politikere og konkurrenceformen blev ikke brugt før adskillige år senere.

Men dette betød intet for Gracie familien. Efter en årrække med kampe havde de ikke behov for at kæmpe længere. De havde bevist familiens jiu jitsus overlegenhed og deres træningslokaler var fyldt med elever. Dette var indtil Helios søn, Rorion, besluttede sig for at Gracie Jiu jitsu skulle udbredes til Nordamerika. Opskriften på succes i USA var den samme, som hans far, og før ham Maeda og Kano, havde fulgt. USA skulle udfordres.¹⁴

¹³ Snowden, J. - Total MMA – Inside Ultimate Fighting

¹⁴ Snowden, J. - Total MMA – Inside Ultimate Fighting

Japansk wrestling

I mellemtiden havde kampsport i Japan ændret fokus fra tidlige tiders traditionelle kampformer til at blive inspireret af vestlig catch wrestling. I 1984 startede Universal Wrestling Federation (UWF) i Japan og viste kampe i amerikansk show wrestling stil, men hvor kæmperne brugte teknikker, som slag, spark og holdegreb der havde rødder i traditionel japansk kampsport. Selvom kampene var iscenesat og vinderen var aftalt på forhånd, så var der dog en vis mængde realisme. De benyttede teknikker var ægte og det krævede derfor også at man var en rigtig kampsportsudøver for at kunne deltage.¹⁵

Japansk kampsport havde fået øjne op for catch wrestling i 1914, da bryderen Ad Santel slog den selvudnævnte japansk mester i judo. Ad Santels catch wrestling var en blanding af traditionel brydning som inkorporerede diverse submission teknikker. Udøvere af catch wrestling havde primært rejst rundt med karnevaler i slutningen af 1800-tallet og været en del af underholdningen, hvor de udfordrede folk i kamp for at vinde penge. Det var blandt andet denne stil, der havde inspireret Maeda, da han rejste rundt for at sprede budskabet om judo inden han mødte Gastao Gracie.

Efter Ad Santels sejr udnævnte han sig selv som verdensmester i Judo. Dette medførte flere kampe mod judoudøvere fra Kano's kodokan skole. Ad Santel endte dog med at vinde kampene, hvilket startede en fascination med denne vestlige form for brydning i Japan.

Selvom der var aftalt spil i UWF, så blev organisationen skabt på grund af en øget interesse for realistiske kampe. Interessen startede da japansk wrestling stjerne Antonio Inoki i 1976 havde arrangeret en turnering, hvor kampsportsudøvere i forskellige stilarter skulle kæmpe imod hinanden. Mestre i forskellige kampstilarter blev hentet til fra udlandet, blandt andet verdensmesteren i kyokushin karate og en OL

¹⁵ Snowden, J. - Total MMA – Inside Ultimate Fighting

guldmedalje vinder i judo. Men mest i iøjefaldende var turnerings hovedkamp. Antonio Inoki skulle kæmpe imod bokselegenden Muhammed Ali.

Turneringens hovedkamp levede ikke op til forventningerne og endte uafgjort efter 15 kedelige runder. Trods turneringens kedelige afslutning var den et tegn på den forandring, som var på vej i Japansk show wrestling.

I slutningen af 1980'erne og i starten af 1990'erne dukkede der adskillige organisationer op, blandt andet Shooto, som afholdt Japans første vale tudo turnering, hvor en ung Rickson Gracie, søn af Helio Gracie, kom helt fra Brasilien for at deltage. Den mest markante organisation var dog Pancrase.¹⁶

Pancrase blev startet af blandt andre Masakatsu Funaki og Minoru Suzuki. Begge havde en fortid i japansk show wrestling og i UWF, men mente at det var på tide at tage det næste skridt mod et mere realistisk kampformat. Pancrase skulle afholde rigtige kampe uden aftalt spil. Kampene i Pancrase foregik i en boksering, hvor man både måtte kæmpe stående eller kæmpe på gulvet. Det var dog ikke tilladt at slå med knyttet næve eller anvende slag med sine albuer. Derudover var det ikke tilladt at trampe eller bruge sine knæ, mens ens modstander befandt sig på gulvet. Som et levn fra show wrestling måtte man benytte bokseringens reb til at undslippe et submissionforsøg. Man skulle slippe taget af modstanderen, hvis han greb fandt om rebet. Dog gav det et minus point og hvis det skete 5 gange i løbet af en kamp havde man tabt.

Kampene i Pancrase ville vare 15 minutter, men allerede ved deres første show opstod der et problem. Rigtige kampe varer ofte ikke så længe, som aftalte kampe i show wrestling. Foran 7000 tilskuere varede showets 6 kampe kun 13 minutter og 5 sekunder tilsammen.

¹⁶ Krauss, E. & Aita, B. - Brawl

Selvom arrangørerne havde skabt Pancrase for at afholde rigtige kampsportskampe, så endte det med at de måtte benytte kneb fra deres show wrestling fortid. De aftalte at de mere erfarende kæmpere som Funaki, Suzuki og amerikanske Ken Shamrock ikke skulle afslutte kampene for hurtigt, så tilskuerne ikke blev skuffet.¹⁷

Pancrase var i sin levetid en stor succes og meget omtalt i Japan. Organisationen udsprang fra japansk show wrestling, hvilket medførte at aftalt spil og at iscenesættelse af og til skete i deres kampe. Men til trods for dette var Pancrase et af de første glimt af moderne mixed martial arts, og flere af organisationens stjerner ville senere kæmpe i det nyopstartede amerikanske show Ultimate Fighting Championship.

¹⁷ Snowden, J. - Total MMA – Inside Ultimate Fighting